

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a přísedících Daniela Filipa a Mgr. Martina Hlávky v hlavním líčení konaném dne 13. října 2014,

t a k t o :

Obžalovaná

M. K .,

rozená T., nar. xxx v xxx, trvale hlášená na adrese xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha - Pankrác

j e v i n n a , ž e

dne 24. 4. 2014 v době po 22:50 hod. v P., v O. ulici poblíž autobusové zastávky K., kdy se nacházela ve stavu prosté alkoholové opilosti, po předchozí vzájemné slovní rozepři s poškozeným P. D., nar. xxx a poté, co do ní poškozený strčil a ona si sedla na zem, vstala, rozeběhla se za odcházejícím poškozeným, skočila na něj a srazila ho na zem do polohy na záda na asfaltový chodník, pak si na něj obkročmo klekla do místa jeho stehen a za současného křičení, že je hajzl, v úmyslu způsobit mu těžkou újmu na zdraví, chytla ho za límec či krk a nejméně čtyřikrát udeřila silou o menší až střední intenzitě jeho hlavou o chodník, v důsledku čehož poškozený utrpěl poranění měkkých tkání a kostry hlavy a mozku, a to tržnou ránu na hlavě v týlní krajině vpravo délky 3 cm, zlomeninu klenby lební v zadní zevní čtvrtině pravé kosti temenní vedoucí doleva ke střední čáře přes vrchol týlní kosti k hranici s levou kostí spánkovou, splývající podkožní krevní výron v měkkých pokrývkách lebních a v pravé krajině temenní a spánkové, krevní výron pod omozečnicemi obou polokoulí mozku, zejména nad pravým temenním lalokem mozku, drobný krevní výron pod tvrdou plenou lební nad oběma čelními laloky mozku a na spodině pravého spánkového laloku mozku šíře do 8 mm, pohmoždění kory levého čelního laloku mozku velikosti okolo 13 mm, několik drobných ran na zadní a boční straně

hlavy vpravo a zlomeninu nosních kůstek, která vznikla nezjištěným způsobem a jednáním obviněné tak došlo k poranění jeho hlavy a mozku jako důležitého orgánu, kdy život poškozeného byl ohrožen především narůstajícím otokem mozku, přivolanou policejní hlídkou byla však zajištěna rychlá záchranná služba, kterou byl poškozený P. D. neprodleně převezen do FN Královské Vinohrady, kde mu byla poskytnuta včasná a vysoce odborná lékařská pomoc spočívající v přístrojovém zajištění dechové činnosti a podávání léků bránících křečové aktivitě a rozvoji otoku mozku včetně následné hospitalizace, čímž bylo ohrožení života poškozeného odvráceno

a tohoto jednání se obžalovaná dopustila přesto, že byla rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21.7.2009 sp. zn. 7To 56/2009 odsouzena pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., účinného v době spáchání trestného činu, k trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou,

t e d y : jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví a tento čin spáchala opětovně,

č í m ž s p á c h a l a

zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b), 4 tr. zákoníku se obžalované ukládá **ochranné léčení protialkoholické ve formě ústavní.**

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném hlavním líčení soud zjistil skutkový děj podrobně uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaná na svoji obhajobu uvedla, že se jednání, které je jí kladeno za vinu, nedopustila. Popřela, že by na poškozeného P. D. zaútočila a úmyslně mu způsobila zranění. Připustila, že mezi ní a poškozeným došlo ke konfliktu, který vyprovokoval poškozený, ale ke zranění poškozeného došlo v důsledku upadnutí poškozeného, což je ve shodě s tím, co tvrdí poškozený. Jediným důkazem pak má být pouze výpověď svědka Š., která je značně nepřesná, takže shromážděné důkazy neposkytují spolehlivý závěr o její vině.

Obžalovaná v přípravném řízení i u hlavního líčení využila svého práva odmítnout vypovídat.

Soud měl k dispozici výpovědi následujících svědků.

Svěděk Z. Š. v přípravném řízení vypověděl, že měl dne 24. 4. 2014 domluveno se svým kamarádem, že se sejdou na křižovatce ulic K. a O.. Na místo přicházel před 23:00 hod. a zaregistroval hádku muže a ženy, to od něho byli asi na vzdálenost cca 400 metrů. Oba působili tak, že jsou hodně pod vlivem alkoholu. Žena pak šla ulicí směrem dolů, muž ji pak došel, opět se spolu bavili, muž pak dvakrát strčil do ženy, po druhém strčení si sedla na trávu. Poté se muž vracel zpět k místu, kde je viděl poprvé, a to poblíž autobusové zastávky K.. Kolem jsou betonové kostky s křovím, kde popíjejí bezdomovci. Žena se pak zvedla, popoběhla k muži, povalila ho na zem do polohy na záda. Už to, když muž spadnul, byla velká rána. Pak se šel podívat blíž a viděl, jak žena na muži klečí v oblasti břicha, drží ho v oblasti krku, neví, zda za oblečení či přímo za krk, a hlavou mu mlátí o zem. Žena muži uhodila jeho hlavou o zem nejméně 4x a sprostě mu přitom nadávala. To byl svědek u nich již na vzdálenost tří kroků. Zařval na ženu, ať ho nechá, ale ona se zvedla, začala rvát a šla proti němu. Muž ležel, nehýbal se a bylo vidět, že mu teče krev z hlavy. Žena nadávala, aby se do toho nesral, že to je jejich problém. Zavolal tedy ze svého mobilu záchranku. Žena se vrátila k muži a vtom svědek uviděl policejní hlídku, kterou zastavil, sdělil, co se stalo, a požádal policisty o zákrok. Pak viděl, jak policista ženu od muže odhání. Na místě bylo pouliční osvětlení, nebyla mlha ani nepršelo. Místo, kde žena povalila muže, nebylo osvětleno, proto šel blíž, aby viděl, co se děje. *Při provedené rekonstrukci* k výše uvedenému navíc uvedl, že žena poté, co se zvedla, rozeběhla se za mužem a zřejmě z toho rozběhu na něho skočila a srazila ho na záda. Když muž spadl, bylo slyšet mlasknutí. Viděl dobře, v té době (duben) nebylo vzrostlé křoví. Nosí kontaktní čočky na dálku, ale v té době je měl. On sám nebyl pod vlivem alkoholu ani jiné omamné látky. *U hlavního líčení* pak setrval na své výpovědi a uvedl, že slyšel hádku dvou lidí. Bylo to v jarním období před 23:00 hodinou, začínala být tma. Hádali se žena a muž, kteří stáli vedle zastávky, a bylo vidět, že jsou opilí. Muž strčil do ženy, která upadla. Žena se zvedla, doběhla k němu a strhla ho na zem, na záda, klekla si na něj a hlavou mu mlátila o beton. Minimálně třikrát, je možné, že čtyřikrát. Útok trval jen chvíli, svědek je měl stále nadohled. Svědek do konfliktu zasáhl, přišel k nim a řekl ženě, ať ho nechá být. Ta se zvedla, šla k svědkovi, ale pak se vrátila opět k muži. V té chvíli svědek zavolal záchranku a současně si všiml, že na semaforech stojí auto policie, které zastavil. Muž krvácel, hlavu měl od krve. Měl tmavě modrou bundu a džíny. Bylo to pod lampou, křoví bylo v tu dobu sesekané. Poprvé mohl muže zpozorovat ze vzdálenosti asi 400 metrů, což svědek následně upravil, že se nejspíše nejednalo o takovou vzdálenost, ale spíše o 40 metrů. Svědek uvedl, že nemá vůbec odhad na vzdálenosti. K výšce křoví se nedokáže vyjádřit. V rámci fotodokumentace pak svědek označil místo na křižovatce, odkud čin poprvé zpozoroval.

Svěděk prap. J. J. v přípravném řízení uvedl, že dvojici zpozoroval, když žena, která seděla na ležícím muži, zvedla jeho hlavu, bylo vidět, že má tržnou ránu na hlavě a že je pod ní krev. Rána byla v týle, mohla být dlouhá asi 4 - 5 cm, silně krvácela a on ji ucpal rukavicí. Žena řvala, že mu nechtěla ublížit, což stále opakovala. Říkala, že se začali strkat a on spadl, ona se ho snažila zvednout. Muž, který je stavěl, jim řekl, že to není pravda, že viděl, jak žena muži mlátila hlavou o chodník a nereagovala na jeho křik, aby toho nechala. Pak zastavil je. Žena také říkala, ať ji tedy zavřou, že už stejně jednou seděla a už se pokusila jednou zabít. Během ošetřování muže žena ještě řekla – já jsem mu stejně říkala, že ho jednou

zabiju. Byl z ní cítit alkohol. *U hlavního líčení* svědek setrval na své výpovědi a uvedl, že vykonával se svým kolegou hlídkovou činnost, když na ně mával na křižovatce rozrušený muž, aby zastavili s výkřiky: „ona ho snad zabije.“ Na autobusové zastávce se měl odehrávat nějaký incident. Skutečně na autobusové zastávce žena seděla na ležícím muži a prudce mu zvedala hlavu k sobě. Muž, který věc nahlásil, říkal, že mu mlátila hlavou o chodník, přičemž svědek sám už nic takového nepozoroval. Okamžitě poskytl muži první pomoc. Jeho kolega držel ženu v odstupu od poraněného muže, ta se chtěla k muži přiblížit. Žena byla v hysterickém záchvatu a jevila známky opilosti, několikrát změnila verzi události, co se mělo stát. Říkala, že mu nechtěla ublížit, že se neshodli a pohádali. Také tvrdila, že muž upadl. Muž byl vážně zraněný, po příjezdu záchranky muže ještě ošetřovali a pak ho odvezli do nemocnice.

Svědka nstržm. R. B. vypověděl *v přípravném řízení*, že vykonával s kolegou J. hlídkovou činnost v Praze 4. V inkriminovanou dobu jim do cesty vkročil mladík, později zjištěný svědek Z. Š., který řekl: „rychle udělejte něco nebo ona ho zabije“. Po příchodu na místo viděl na zemi ležícího muže, který ztrácel vědomí a chroptěl. Žena stála opodál a byla zmatená, říkala, že nic neudělala, snažila se k muži přiblížovat, v čemž ji bránili a pak začala být jakoby rozzlobená a říkala: „ať chcípne“. Pak přijela přivolaná RZS a lékař, který řekl, že to s mužem vypadá špatně a že musí hned do nemocnice. Muž, co je zastavil, říkal, že se oba měli vzájemně napadat slovně, popíjet alkohol a měl vidět, že žena porazila na zem toho muže a několikrát mu hlavou udeřila o zem. Když byli zastaveni oznamovatelem, samotnou dvojici neviděli, ale bylo slyšet jakoby mlaskání. Poškozený ležel poblíž autobusové zastávky mezi kamennými truhlíky, mezi nimiž jsou lavičky. Poškozený ležel zhruba uprostřed mezi truhlíky u laviček. *U hlavního líčení* svědek setrval na své výpovědi a dále uvedl, že byl v hlídce jako řidič. V nočních hodinách je zastavil chlapec, který nakročil do vozovky a křičel „ona ho snad zabije.“ Bylo to v bezprostřední vzdálenosti. Svědek slyšel rány zpoza křoví, přičemž následně viděl muže na zemi a na něm seděla žena, která ho držela za kabát nebo za hlavu. Možná i něco křičela. Svědek držel ženu od muže dál, zatímco kolega poskytoval muži první pomoc. Byla to vyhrocená situace, kterou pak pomohli zvládnout i strážníci městské policie. Žena byla hodně vulgární, měla i říci, že poškozeného stejně jednou zabije.

Poškozený P. D. *v přípravném řízení* uvedl, že na zastávce autobusu K. byl společně s obžalovanou K. a kamarády. Popíjeli alkohol. Pak si špatně sedl na kamenný truhlík, ale protože si sedl špatně, spadl z něj na zem a uhodil se do zadní části hlavy. Obžalovaná K., která v tu chvíli stála vedle něj, mu pomáhala vstát. *Při provedené rekonstrukci* setrval na tomto tvrzení, nicméně nedokázal spolehlivě vysvětlit, proč po pádu a úderu do hlavy nezůstal sedět či ležet u truhlíku, ale dostal se do prostoru mezi truhlíky k lavičkám. Opakovaně uvedl, že mu obžalovaná K. pomáhala. *U hlavního líčení* poškozený vypověděl, že byl pod vlivem alkoholu, pil víno a rum. Škodu nahradit nepožaduje, protože si to způsobil sám, sedl si špatně na truhlík s křovím a praštil se o něj do hlavy, zvedl se a spadl. Je pravdou, že se předtím pohádali kvůli bydlení, ale obžalovaná K. mu jen pomáhala. Zlomený nos měl již předtím, měl více bouraček, když je opilý padá. Svědek nechápe, jak je mohl svědek Š. vidět ze vzdálenosti 400 metrů, když tam bylo ještě křoví.

Soud měl dále k dispozici následující znalecké posudky.

Ze znaleckého posudku z oboru z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, zpracovaný znalkyní MUDr. Olgou Plockovou Tatičovou, vyplývá že poškozený P. D.

utrpěl poranění měkkých tkání a kostry hlavy a mozku, a to tržnou ránu na hlavě v týlní krajině vpravo délky 3 cm, zlomeninu klenby lební v zadní zevní čtvrtině pravé kosti temenní vedoucí doleva ke střední čáře přes vrchol týlní kosti k hranici s levou kostí spánkovou, splývající podkožní krevní výron v měkkých pokrývkách lebních a v pravé krajině temenní a spánkové, krevní výron pod omozečnicemi obou polokoulí mozku, zejména nad pravým temenním lalokem mozku, drobný krevní výron pod tvrdou plenou lební nad oběma čelními laloky mozku a na spodině pravého spánkového laloku mozku šíře do 8 mm, pohmoždění kory levého čelního laloku mozku velikosti okolo 13 mm, několik drobných ran na zadní a boční straně hlavy vpravo a zlomeninu nosních kůstek, která vznikla sice nezjištěným způsobem, avšak na CT snímku obličejové kostry byl prokázán nález čerstvé zlomeniny, která svědčí pro působení tupého násilí o velké intenzitě na nos, tímto předmětem mohla být ruka sevřená v pěst. Poranění mozkové části hlavy mohla vzniknout způsobem popisovaným svědkem Š., t.j. vícečetné údery hlavou pasivně ležící osoby o zem. Průběh lomné linie přitom nespověděl pro poranění vzniklé pádem na hlavu a úderem do zadní části hlavy, jak uvádí poškozený, neboť silový vektor tupého násilí při vzniku zlomeniny měl horizontální směr. Poranění poškozeného lze obecně charakterizovat jako těžké zranění, bezprostředně po vzniku poranění u poškozeného došlo ke stavu hluboké ztráty vědomí a povšechnému křečovému stavu, čímž byl jeho život bezprostředně ohrožen narůstajícím otokem mozku, přičemž popsany úrazový mechanismus lze pokládat za mechanismus způsobitý ke vzniku poranění hlavy a mozku, jehož následkem může být smrt takto napadené osoby. Nebezpečí pro život poškozeného bylo odvráceno včasnou vysoce odbornou lékařskou péčí, spočívající v přístrojovém zajištění dechové činnosti a podáváním léků na podporu mozkové činnosti a léků bránících křečové aktivitě a rozvoji otoku mozku. Z hlediska soudně lékařského lze na poranění poškozeného pohlížet jako na těžkou újmu na zdraví pro poškození důležitého orgánu – mozku. Po provedené rekonstrukci dne 2. 7. 2014 znalkyně ještě doplnila znalecký posudek poté, co byla přítomna znázornění a slovním vyjádření poškozeného k průběhu celé události a zejména ke vzniku jeho poranění. K jeho výpovědi a jeho popisu vzniku poranění uvedla, že prostým pádem ze zídky a úderem temenem hlavy do jejího okraje by bylo možno vysvětlit nanejvýš vznik tržné rány v týlní krajině. Vznik ostatních převážně závažných mozkolebečních zranění však nelze způsobem, který poškozený popsal a znázornil, nijak vysvětlit. Lze jej však vysvětlit způsobem, který byl popsán v základním znaleckém posudku, t.j. vícečetné údery hlavou pasivně ležící osoby o zem i úder tupým předmětem, nejspíše rukou sevřenou v pěst, velkou silou do nosu. Znalecký posudek vycházel rovněž z *lékařských zpráv* popisující zranění poškozeného, které jsou součástí spisového materiálu. *U hlavního líčení* se znalkyně na závěry znaleckého posudku odvolala a stvrdila je, přičemž zdůraznila, že poranění jednoznačně nemohla vzniknout způsobem, jak jej popisuje poškozený D., tedy pádem. Jednalo se o poranění různých míst hlavy, navíc při pádu, pokud vůbec, by vznikl jiný druh zlomeniny, a to zlomenina vertikální, přičemž u poškozeného se jednalo o horizontální zlomeninu. Verze poškozeného je dle znalkyně jednoznačně nepřijatelná a je v rozporu s objektivně zjištěným zraněním, které naopak koresponduje s výpovědí svědka Š..

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaným znalcem MUDr. Petrem Krekulem, CSc., vyplývá, že u obžalované K. byla zjištěna porucha její osobnostní struktury spočívající v rysech nezralosti, nezdrženlivosti a chudší oblasti vyšších sociálních citů a zájmů, dále u ní byly zjištěny známky syndromu závislosti na alkoholu. Osobnost obžalované K. není ale primárně agresivní. V období, kdy došlo k protiprávnímu jednání, pro které je stíhána, se u ní projevila akutní intoxikace alkoholem – prostá alkoholová opilost,

kteřá u ní omezila morální zábrany, uvolnila jinak kontrolované agresivní chování a snižovala její schopnost předvídat důsledky svého jednání. Ovládací a rozpoznávací schopnosti byly u obžalované v době páchání trestné činnosti sníženy podstatně, ale nešlo o jejich vymizení nebo o klinický stav tomuto vymizení se blížící. Obžalovaná alkohol požila sama, dobrovolně a rozhodně s vědomím možných důsledků tohoto požití na své jednání a chování i na své okolí. Znalec navrhl, pokud bude odsouzena k výkonu trestu odnětí svobody, uložení ochranného protialkoholního léčení. Pokud pak to podmínky ve výkonu trestu umožní, pak systematické psychologické výchovné působení a pracovní zařazení. U hlavního líčení se znalec na závěry znaleckého posudku odvolal a stvrdil je, přičemž uvedl, že se v inkriminované době projevila u obžalované, která má zjištěnou poruchu osobnosti zejména intoxikace alkoholem, což rozpoznávací a ovládací schopnosti podstatně omezilo, ale nebyly vymizelé. K navržené zabezpečovací detenci navrhované obžalobou se znalec staví rozporuplně. Pobyt obžalované na svobodě sám o sobě není nebezpečný, ale je potřeba, aby se zdržela požívání alkoholu. Předchozí znalec nenavrhoval protialkoholní léčení. Kdyby se léčila, tak by se z toho možná dostala i přes rozvinutou závislost. Za předpokladu, že by obžalovaná sama chtěla, a měla místo hrozby trestu nějaké zázemí, které by jí motivovalo a léčbu by svévolně neopustila.

Soud měl k dispozici *přepis rekonstrukce včetně fotodokumentace*, z kterého vyplývá evidentní rozdíl mezi verzemi událostí tak, jak je popisuje poškozený a svědek Š.. Z *protokolu o ohledání místa činu a pořízené fotodokumentace* pak vyplývá vzhled místa činu v inkriminované době, zejména pak dokumentuje nález krevní stopy na asfaltové pevné ploše chodníku a je zjevné, že tato nekoresponduje s výpovědí poškozeného, který tvrdí, že si chtěl sednout na betonovou zídku záhonu, z níž sjel a rozbil si hlavu o tuto zídku. Na této však žádná krevní stopa nalezena nebyla.

Z *úředních záznamů* pak vyplývá, že podle Alcotestu bylo v krvi obžalované K. dne 25. 4. 2014 v 00:01 hod. v dechové zkoušce zjištěno 2,95 promile alkoholu, po jejím převozu do nemocnice Na Bulovce téhož dne v 03:10 hod. bylo naměřeno 1,97 promile alkoholu v krvi. Dále z úředních záznamů vyplývá postup policejních orgánů aktivních bezprostředně poté, co došlo ke zranění poškozeného. Lze konstatovat, že tyto jsou obecně v souladu s výpověďmi svědků. Z vyhodnocení kamerového záznamu konkrétní kamery č. K-4510 vyplývá, že není zachyceno samotné napadení, ale byl zachycen pohyb svědka Š., který zastavuje projíždějící policejní vozidlo, je hlídkou následován, předvádí způsob napadení poškozeného obviněnou, policisté dávají první pomoc poškozenému, který leží na zemi za betonovým květináčem, obžalovaná sedí na betonovém obrubníku, aniž by se snažila asistovat, pak přijíždí vozidlo RZS a další policejní hlídka.

Z *osobních výkazů obžalované* vyplývá, že obžalovaná byla odsouzena rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21.7.2009 pod sp. zn. 7 To 56/2009 pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 222/1 tr. zák. k sedmi letům odnětí svobody se zařazením pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou a k náhradě škody VZP poté, co byl na podkladě jejího odvolání zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2009 sp. zn. 48T 8/2009, jímž byla tato její trestná činnost posouzena jako pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1 k § 219 odst. 1 tr. zák. Usnesením Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 13.6.2012, sp. zn. 2PP 61/2012, bylo rozhodnuto podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 3 tr. řádu o jejím podmíněném propuštění z výkonu trestu s tím,

že zbytek trestu činí 1257 dní a podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku jí byla stanovena zkušební doba podmíněného propuštění v trvání pěti roků za současného vyslovení dohledu probačního úředníka a omezení podle ustanovení § 89 odst. 2 tr. zákoníku spočívající v povinnosti podrobit se léčení závislosti na návykových látkách, které není ochranným léčením, zdržet se požívání alkoholických nápojů a povinnost podrobit se kontrolnímu testování ze strany PMS v rámci stanoveného probačního plánu. Toto potvrzují i zmíněné rozsudky *Městského soudu v Praze sp. zn. 48T 8/2009 a Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7To 56/2009*, ze kterých vyplývá, že obžalovaná v minulosti napadla svého druha nožem. Konkrétně dne 22. listopadu 2008 kolem 03,00 hodin v maringotce na dvoře sběrných surovin v P., v ulici N., poté, kdy poškozený I. K., nar. xxx, ji opakovaně slovně napadl, si došla pro kuchyňský nůž o délce čepele 18,2 cm a s hrubým výrokem, ve spisu uvedeným, poškozeného tímto nožem nejprve jednou řízla do hlavy a poté jednou bodla z levé strany do hrudníku, čímž mu způsobila řeznou ránu měkkých pokrývek lebních v týlní krajině délky asi 3 cm a bodnou ránu hrudníku s bodným poraněním zevní plochy horního laloku levé plíce a krvácením do levé hrudní dutiny, přičemž bodná rána hrudníku bezprostředně ohrožovala život poškozeného šokem z nadměrných krevních ztrát při zakrvácení levé hrudní dutiny spolu se selháváním dechové činnosti, a toto zranění si vyžádalo okamžitou operaci ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady, čímž byl život poškozeného zachráněn. Výkonem dohledu bylo pověřeno Středisko probační a mediační služby Praha, z jehož zprávy je patrné, že spolupráci s obžalovanou lze hodnotit jako problematickou, a to zejména od počátku roku 2014. Odsouzená nedodržovala formální ani obsahové podmínky dohledu, nedostavovala se v určených termínech ke konzultacím, nehradila stanovené výživné na dceru a bylo u ní opakovaně dáno důvodné podezření z nedodržování soudem uložené povinnosti zdržet se požívání alkoholických nápojů.

Po takto provedeném dokazování *soud nemá pochybnosti v otázce skutkového děje*, když má za to, že veškerým provedeným dokazováním byl skutkový děj zjištěn tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Z provedeného dokazování vyplývá, že dne 24. 4. 2014 došlo po 22:50 hod. ke konfliktu mezi obžalovanou a poškozeným, kteří byli oba pod vlivem alkoholu, to vyústilo ve vzájemnou potyčku, která vyvrcholila zraněním poškozeného. Toto nebylo u soudu sporováno a vyplývá to z výpovědi poškozeného i svědka Š.. Obě výpovědi se pak rozcházejí ve vysvětlení, jak mělo dojít k poraněním poškozeného. Zde soud bedlivě zhodnotil veškeré důkazy a dospěl k závěru, že je nutné se přiklonit k verzi události tak, jak ji popisuje svědek Š., tedy že poškozený byl obžalovanou napaden a byla to právě obžalovaná, kdo mu úmyslně poranění hlavy způsobila. Je zřejmé, že výpověď svědka Š. je stěžejní, vzhledem k tomu, že viděl samotný útok, nejedná se však zdaleka o osamocený důkaz. Předně, výpověď poškozeného, druha obžalované, s kterou se zná dlouhá léta a k předmětnému jednání ji mohl částečně vyprovokovat (před napadením měl do obžalované dle svědka Š. strčit), je značně nevěrohodná. Podezření, že by svoji výpověď zkreslil ve prospěch obžalované, se naplno projevilo zejména v porovnání se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ve kterých jasně zaznělo, že poranění musela vzniknout jinak, než jak to popisuje poškozený. Poškozený zkreslil nejen svá tvrzení ohledně závažných poranění na zátylku, nevypovídal pravdivě ani ohledně poranění nosních kůstek, když řekl, že se jednalo o staré zranění, které si měl způsobit sám, ačkoliv se dle znalkyně jednalo o zranění z nedávné doby. Rovněž krevní stopy na místě činu nekorespondují s výpovědí poškozeného. Ta je tak evidentně účelová a soud jí jako takové nevěřil. Lze se domnívat, že důvodem nepravdivé výpovědi je citový vztah poškozeného s obžalovanou. Naproti tomu u svědka Š. neměl soud vůbec důvod pochybovat o věrohodnosti a pravdivosti jeho výpovědi. Lze si stěžít představit

motivaci, která by tohoto svědka vedla k tomu, aby skutečnosti účelově zkresloval. Svědek Š. by v takovém případě fabuloval nejen v rámci svých postupných výpovědí, ale též v bezprostřední situaci na místě činu, kdy se snažil poškozenému pomoci přivoláním záchranné služby a projíždějící hlídky policie. Právě jeho včasným jednáním nedošlo k nejhoršímu. Nadto, oba policisté jako svědci potvrdili beze zbytku výpověď svědka Š. stran svědkem popisovaných závěrečných událostí. Jedná se např. o chování svědka Š., který křičel „ona ho snad zabije;“ o zvuky, které slyšel svědek B. korespondující s údery hlavy o chodník; sed obžalované na poškozeném s prudkým zvednutím hlavy poškozeného a podivné chování obžalované, která si protirečila ve vysvětlení, co se vlastně stalo, a nejevila snahu poškozenému pomoci. Zůstává faktem, že tak, jak interpretuje události obhajoba se skutek stát nemohl, ale naopak, stal se tak jak popisuje právě svědek Š. a zcela v souladu s objektivními zjištěními učiněnými ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a přesvědčivě obhájenými a stvrzenými zpracovatelkou – znalkyní MUDr. Plockovou Tatičovou. Pokud jde o námitky obhajoby k nepřesnosti výpovědi svědka Š., z jaké vzdálenosti si měl poprvé všimnout obžalované a poškozeného, lze shrnout, že se nejedná o zásadní skutečnosti, které by svědkovu výpověď učinily nevěrohodnou. Dohady o vzdálenosti byly u hlavního líčení spolehlivě vysvětleny, sám svědek uvedl, že není dobrý v odhadu vzdálenosti a při předestření fotodokumentace spolehlivě označil místo poblíž křižovatky, z něhož poprvé události vnímal, přičemž nutno zdůraznit, že s pohledu soudu se jedná o vzdálenost nevelkou. V pozdních večerních hodinách na nikoli rušném místě pak logicky mohla hádka podnapilých snadno upoutat pozornost, a to přes případné křoví, které nepředstavovalo zjevně takovou překážku, aby poškozeného a obžalovanou skrylo. Soud má tak za to, že provedeným dokazováním byla obhajoba obžalované spolehlivě vyvrácena.

Soud *nemá pochybnosti ani v otázce právního hodnocení skutku*, uvedeného ve výroku tohoto rozsudku, když má za to, že obžalovaná svým jednáním naplnila jak po objektivní, tak i po subjektivní stránce veškeré formální znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, neboť tím, že s úmyslem způsobit poškozenému vážnou poruchu zdraví, zaútočila a fyzicky napadla poškozeného tím, že na něj skočila a srazila ho na zem do polohy na záda na asfaltový chodník, pak si na něj obkročmo klekla do místa jeho stehen a za současného křičení, že je hajzl, v úmyslu způsobit mu těžkou újmu na zdraví, chytla ho za límec či krk a nejméně čtyřikrát udeřila silou o menší až střední intenzitě jeho hlavou o chodník, v důsledku čehož poškozený utrpěl poranění podrobně specifikovaná ve výroku tohoto rozsudku a jednáním obžalované tak došlo k poranění hlavy poškozeného a jeho mozku jako důležitého orgánu, kdy život poškozeného byl ohrožen především narůstajícím otokem mozku, když ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku se za těžkou újmu na zdraví rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění, a mimo jiné též poškození důležitého orgánu, zde zejména mozku, jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví. K naplnění subjektivní stránky tohoto trestného činu je třeba ještě připomenout, že obžalovaná jednala bezpochyby v úmyslu přímém minimálně ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť pakliže vůči osobě poškozeného zaútočila s takovou intenzitou a zejména opakovanými údery hlavy poškozeného o chodník, minimálně si musela být vědoma toho, že takovým jednáním může způsobit vážná poranění hlavy poškozeného, a jestliže přesto v takovém útoku proti poškozenému pokračovala a zanechala jej až díky včasnému zásahu svědka Š., byla srozuměna s tím, že taková vážná poranění poškozenému způsobí, což se také stalo. S ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie,

znalce MUDr. Krekule, CSc., ovládací a rozpoznávací schopnosti byly u obžalované v tomto okamžiku sice sníženy podstatně, ale nešlo o jejich vymizení nebo o klinický stav tomuto vymizení se blížící. Nutno ještě dodat, že obžalovaná naplnila veškeré formální znaky skutkové podstaty citovaného trestného činu též ve smyslu § 145 odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, neboť tento čin spáchala opětovně, když již byla odsouzena pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., jak již bylo uvedeno a bude ještě dále rozvedeno.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud nepřihlédl pouze k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, ale i k osobě obžalované samotné, jakož i k možnostem její nápravy. Soud zhodnotil všechny rozhodné skutečnosti, které je třeba vzít podle § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku na zřetel. Obžalovaná byla v minulosti soudně trestána pro identickou trestnou činnost, což se promítlo při právní kvalifikaci jednání obžalované jako okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby. Obžalované ale silně přitěžuje, že se trestného činu dopustila ve zkušební době svého podmíněného propuštění a z jejího chování i při výkonu dohledu probační a mediační služby je evidentní, že se předchozí trest zcela minul účinkem. Při absenci jakýchkoliv polehčujících okolností a po zvážení všech rozhodných skutečností tak dospěl soud k závěru, že nelze uvažovat o trestu mírnějším či ve shodné výměře než jaký byl trest předchozí. Přesto soud považuje ještě za dostatečný trest vyměřený při polovině zákonné trestní sazby, i s přihlédnutím ke skutečnosti, že obžalovanou bezpochyby postihne výkon zbytku trestu z předchozího odsouzení. Proto soud obžalované uložil podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání osmi let, přičemž podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku obžalovanou pro výkon trestu zařadil ještě do věznice s ostrahou, kde pro obžalovanou mohou být lepší předpoklady pro její pracovní zařazení a možnost elementární úhrady výživného na své nezletilé děti, jakož i výkon současně uloženého ochranného protialkoholního léčení ústavní formou podle § 99 odst. 2 písm. b), 4 tr. zákoníku. K tomuto ochrannému opatření nutno dodat, že obžalovaná trpí závislostí na alkoholu, čin spáchala pod jeho vlivem a je vhodné, aby se obžalovaná v budoucnu zdržela požívání alkoholických nápojů, když dle názoru soudu jinak nejsou dány důvody pro uložení zabezpečovací detence podle § 100 odst. 1 tr. řádu, neboť na obžalovanou bylo dosud působeno toliko ochranným léčením ve formě ambulantní. tento závěr soudu pak není v rozporu s postojem znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který uložení takového ochranného opatření navrhl, zatímco k uložení zabezpečovací detence se stavěl rozporně.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo

způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Vrchní soud v Praze. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 13. října 2014

Mgr. Stanislav Králík, v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Blanka Křížková